

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til erhvervsministeren [om regeringens forhandlingslinje i sager om »madsminke«].

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 6/2 96).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Årlig restpensionsberegning).

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 31/1 96).

Formanden:

Denne sag er som tidligere meddelt udgået af dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om narkomaners ret til behandling.

Af Tove Fergo (V) m.fl.
(Fremsat 6/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som bekendt vedtog Folketinget sidste år en omlægning af indsatsen over for narkomaner. Det er en indsats, der går ud på, at metadonudleveringen og ansvaret for behandlingen af narkomaner nu ligger i amterne.

Den lovgivning trådte i kraft 1. januar 1996 og er altså nu ved at blive ført ud i livet. Lovgiv-

ningen blev vedtaget af et meget bredt flertal i Folketinget, men partiet Venstre stemte dog imod, og derfor kan det selvfølgelig ikke undre, at Venstre nu fremsætter et andet forslag til, hvordan indsatsen over for narkomaner kan gribes an. Men det er så et forslag, der er i modstrid med det, som Folketinget vedtog sidste år, og det kan derfor heller ikke undre, at jeg ikke kan støtte Venstres forslag.

Forslaget bygger nemlig på, at der skal være en forpligtelse for kommunerne til at stille ressourcer til rådighed for behandling af narkomaner, og på den måde vil det så trække indsatsen væk fra amterne, men hele ideen var netop, at metadonudleveringen skulle ligge i amterne, der på den måde ville få en kontakt med narkomanerne og dermed også have en bedre mulighed for at få dem videre i behandling. Hele den koordinerede indsats ville blive slået i stykker af dette forslag, hvis det blev ført ud i livet.

Det andet, man må sætte spørgsmålstegn ved, er det at udstyre narkomaner med et retskrav om behandling, uanset at man selvfølgelig må være enig i, at der altid skal være det antal behandlingspladser, der er behov for.

Det er simpelt hen ikke i overensstemmelse med principperne i bistandsloven, at man opstiller den slags retskrav. Det er meget uoverskueligt juridisk, hvordan man egentlig skulle formulere og sikre et sådant retskrav, og det optræder da heller ikke i relation til nogen anden gruppe i bistandsloven.

Endelig kan jeg heller ikke støtte den brug, der er af tilbageholdelse og inddragelse af kontanthjælpen. Folketinget vedtog faktisk i 1992 en lov om tilbageholdelse af kontanthjælpen til stofmisbrugere, og der blev opstillet en række betingelser for at anvende dette indgreb. Men det har vist sig på trods af megen debat og også en del ønsker om at have denne mulighed for tilbageholdelse, at loven stort set endnu ikke er blevet anvendt. Derfor synes jeg, vi i hvert fald har til gode at se den form for tilbageholdelse, der i dag er mulighed for, blive anvendt.

Så sammenfattende må jeg sige, at beslutningsforslaget strider imod den indsats over for narkomaner, som regeringen allerede er i gang med. Vi kan derfor som sagt ikke støtte Venstres forslag.

Jan Petersen (S):

Den 1. januar 1996 trådte en række nye bestemmelser om narkomaners behandlingsmuligheder i kraft. Den 6. februar 1996 fremsatte partiet